

Je! Ni nini kuwa “hai” na “kufa”?

Hali ya kufa kabla ya Mungu hutokana na adhabu iliyowekwa katika tahadhari ya kimungu (hakika utakufa), kama matokeo ya hukumu na hukumu. Hukumu hiyo ilileta uadui na utengano, kwani Mungu ni uzima na kila mtu aliye mbali na Yeye amekufa. Hakuna giza ndani ya Mungu, kwa sababu kila mtu ambaye ni giza ametengwa naye. Kwa kuwa hakuna ushirika kati ya Nuru na giza, ni wazi kuwa hakuna ushirika kati ya Mungu (maisha) na watu chini ya hukumu (wafu).

Je! Ni nini kuwa “hai” na “kufa”?

Kama mtume Paulo alivyotangaza kwamba wale waliokufa wamehesabiwa haki, jibu la majengo hayo manne yanayoulizwa linaweza kuwa tu katika kifungu: “Kwa sababu aliyekufa amehesabiwa haki kutoka kwa dhambi”.

Kabla ya kufafanua siri hapo juu, tunapaswa kuangalia ni nini ‘kufa’, na ‘kuwa hai’.

Biblia inaanzisha uhusiano kati ya ‘kifo’ na ‘uzima’. Urafiki unaonyesha kuwa haiwezekani kuwa hai kwa dhambi na kuishi kwa Mungu wakati huo huo. Hakuna njia ya mwanadamu kuchukua masharti (nafasi) zote mbili kwa wakati mmoja mbele za Mungu. Hiyo ni, wakati mtu anaishi kwa dhambi, amekufa kwa Mungu, au, wakati anaishi kwa Mungu, amekufa kwa dhambi.

Labda msomaji atauliza: kwa nini haiwezekani kuishi kwa dhambi na kuishi kwa Mungu wakati huo huo?

Haiwezekani kwa sababu ya sababu zifuatazo:

“Kwa maana ni Kristo aliyekufa, au tuseme, alifufuka kutoka kwa wafu...” (Rum. 8:34)

Paulo katika wimbo wake wa ushindi alirejelea kifo cha Kristo. Walakini, Kristo aliyekufa pia alifufuka kutoka kwa wafu. Vivyo hivyo wale wanaoamini wamefananishwa na Kristo katika kifo (yeye hufa pamoja naye), pamoja naye pia hufufuka kutoka kwa wafu (au mapema).

Ni papo hapo! Hiyo ni, yeye amwaminiye Kristo hufa kwa dhambi na kuanza kuishi kwa Mungu. Kama tu wakati alipokaidi uamuzi wa kimungu, Adamu mara moja akafa kwa Mungu, kwa hivyo pia, wale wanaomwamini Kristo hufufuliwa mara moja na Kristo, na kuanza kuishi kwa ajili ya Mungu.

Lazima tukumbuke kuwa Mungu ndiye Bwana wa yote na wa vitu vyote. Mungu ni Bwana wa walio hai na Wafu, kwa sababu kwa ajili yake, kila mtu anaishi “Sasa, Mungu si Mungu wa wafu, bali wa walio hai; kwa sababu wote huishi kwake ”(Luka 20:38; 2 Tim 4: 1; Rum 14: 9).

Mistari hii inahusu walio hai na wafu, ambayo ni, inazungumzia kifo cha mwili na kutokufa kwa roho. Ex: Lazaro, ombaomba, aliishi katika ulimwengu huu na alipokufa, aliacha tu kuishi katika maskani hii ya ulimwengu na kuanza kuishi milele (Luka 16:20 -25). Tajiri, ambaye pia alikufa, alikuwa amekufa kwa Mungu wakati alikuwa hapa ulimwenguni, na alipokufa (aliondoka kwenye maskani ya kidunia) alitumia umilele katika hali ya wafu (waliotengwa).

Hizi ni baadhi ya marejeleo ya neno kifo na matumizi ambayo Biblia ina maneno “kifo” na “uzima”.

Walakini, wakati Biblia inasema, “Wakati tulikuwa bado tumekufa katika makosa yetu, ilituhisha pamoja na Kristo ...” (Efe. 2: 5), inaonyesha kuwa kuna matumizi mengine ya maneno “kifo” na “uzima”.

Wakati mwanadamu yuko bila Mungu ulimwenguni (bila Kristo)

(Efe 2:12), amekufa kwa Mungu. Sharti 'kifo' cha mwanadamu ni matokeo ya hukumu iliyoanzishwa pale kwenye bustani ya Edeni, kwa Adamu.

Wakati Mungu aliwaambia wenzi hao kwamba siku watakula matunda ya mti wa ujuzi wa mema na mabaya, hakika watakufa, uamuzi au onyo lilitolewa (hautakula), wakati (siku), uhakika wa adhabu (hakika), na aina ya adhabu (itakufa): kifo.

Hukumu katika Edeni ilisababisha hukumu ya ubinadamu! Kwa maneno mengine, "Hukumu ilitoka kwa kosa moja, kwa kweli, kulaani ..." (Rum. 5:16). Adamu na Hawa waliumbwa wakiwa hai kwa ajili ya Mungu, na baada ya kuhukumiwa, wakawa wamekufa mbele za Mungu.

Hali ya kufa kabla ya Mungu hutokana na adhabu iliyowekwa katika tahadhari ya kimungu (hakika utakufa), kama matokeo ya hukumu na hukumu. Hukumu hiyo ilileta uadui na utengano, kwani Mungu ni uzima na kila mtu aliye mbali na Yeye amekufa. Hakuna giza ndani ya Mungu, kwa sababu kila mtu ambaye ni giza ametengwa naye.

Kwa kuwa hakuna ushirika kati ya Nuru na giza, ni wazi kuwa hakuna ushirika kati ya Mungu (maisha) na watu chini ya hukumu (wafu).

Kwa sababu 'kuwa' amekufa mbele za Mungu, kazi zote ambazo mwanadamu hufanya katika hali hii zimechafuliwa na dhambi. Ikiwa unafanya matendo mema au mabaya mbele ya watu, hayabadilishi hali ya mtu aliye na hatia mbele za Mungu, kwa sababu 'matendo mema' yanapatikana tu kwa Mungu, ambaye aliwaandaa kabla, kwa wale wanaomwamini Kristo.

Wakati alifanya dhambi, Adamu alihukumiwa kifo, na watu wote walihukumiwa pamoja naye. Kama kila mtu anavyokufa, na ni hakika kwamba wote wamefanya dhambi "... vivyo hivyo mauti imewaambukia watu wote, kwa sababu wote wamefanya dhambi" (Rum. 5:12).

Maisha yanawezekana tu ndani ya Yesu, kwa sababu kupitia Kristo mtu hufikia zawadi ya bure ya Mungu, ambayo ni uzima wa milele. Kristo ndiye ufikiaji pekee wa mwanadamu kwa Mungu. Ikiwa anamkubali Kristo, mwanadamu anakuwa mwana wa nuru, na ataishi katika nuru ya Mungu (ushirika).

Kwa hivyo: kifo ni matokeo ya kulaaniwa ambayo ilitokea katika bustani ya Edeni, ambapo watu wote walifanya dhambi. Maisha ni matokeo ya upatanisho wa mwanadamu na Mungu. Mwanadamu ameumbwa tena kwa haki na utakatifu wa kweli na anaanza kuishi kwa Mungu (Efe 4:24).

Tutahitaji dhana hii baadaye: Mtu mzee hufa, huzikwa, na kisha mtu mpya anaonekana, aliyeumbwa kulingana na Mungu katika haki na utakatifu wa kweli (Efe 4:24).

Kulingana na kile ambacho tumeona hivi karibuni, ni wazi kwamba wakati mtume Paulo anasema kwamba "... Nimesulubiwa pamoja na Kristo ...", anamaanisha kifo pamoja na Kristo na sio kifo chake cha mwili.

Anaposema anaishi (... na mimi ninaishi ...), anaelezea hali mpya mbele za Mungu. Hakutaja maisha yake ya mwili.

Katika sehemu ya pili ya aya hiyo, anaposema: "... na maisha ninayoishi sasa katika mwili...", 'maisha' haya yanamaanisha maisha ya mwili.

"Tayari nimesulubiwa pamoja na kristo; na mimi siishi tena, bali Kristo anaishi ndani yangu; na maisha ninayoishi sasa katika mwili, naishi katika imani ya Mwana wa Mungu, ambaye alinipenda, akajitoa mwenyewe kwa ajili yangu "(Gal 2:20)

Wakati mtume Paulo anadai kwamba tayari amesulubiwa pamoja na Kristo, anaweka wazi kuwa alikufa kwa dhambi, na kwamba sasa maisha yake yamefichwa na Kristo katika Mungu (Kristo anaishi ndani yangu). Paulo aliacha kuishi maisha ya 'kujitiisha' kwa sheria (Ufarisayo), na akaendelea kuishi maisha yake ya kila siku (katika mwili) kwa kumwamini Yesu.

Inawezekana tu kwa mwanadamu kuwa katika hali ya “kuishi ndani ya Kristo” baada ya kusulubiwa na kuzikwa pamoja na Kristo.

“Kwa maana sheria ya Roho wa uzima, katika Kristo Yesu, iliniokoa kutoka kwa sheria ya dhambi na mauti” (Rum. 8: 2).

Maisha mapya ambayo mwanadamu huishi ndani ya Kristo (maisha) hayawezi kushirikishwa wakati mtu yuko katika dhambi (kifo), kwa sababu dhambi ndio sababu ya hukumu ya mtu bila Kristo. Maisha ambayo Mungu humpa mwanadamu kupitia imani katika Kristo humwachilia kutoka hali ya hapo awali: dhambi (sababu ya hukumu na hukumu) na kifo (adhabu).

Ili kwamba, kwa kumwamini Kristo, mwanadamu anakuwa mshiriki wa kifo chake, kupitia mwili wa Kristo uliotolewa kwa ajili ya wenye dhambi. Mtu mzee huuawa wakati alisulubiwa na Kristo (au, mtu huyo ametahiriwa na tohara ya Kristo, ambayo ni kuvuliwa mwili wa mwili) (Kol. 2:11), na kuanza kuishi (kiumbe kipya) kupitia Roho Milele, kwa sababu ya haki.

Kwa hivyo, wakati mtume anaonyesha kwamba Mkristo amekufa na Kristo kwa dhambi, ni sawa na kusema kwamba Wakristo walikuwa hai kupitia Roho wa Milele.

“Na ikiwa Kristo yu ndani yako, kwa kweli mwili umekufa kwa sababu ya dhambi, lakini roho huishi kwa sababu ya haki” (Rum. 8:10);

“Kwa maana mlikufa, na maisha yenu yamefichwa pamoja na Kristo katika Mungu” (Kol 3: 3)